

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

significationes. Aliquando enim significat peccatores, qui non ætate, sed prudentiâ & iudicio sunt paruuli: aliquando significat, humiles in suis scilicet oculis paruulos: aliquando etiam significat ætate paruulos. Et his omnibus modis potest hoc loco accipi.

PRIMUM enim certum est, Dominum nostrum vocare interdum Iustos ad Religionem, vt magis iustificentur & proficiant in sanctitate & perfectione, amplectentes eum statum, in quo plures sunt occasiones, ad eam perueniendi; vt apparuit in eo c. *Adolente*, qui a iuuentute sua obseruauerat omnia mandata, atque ita erat verè Iustus, vt asserit Sanctus Chrysostomus; & deducitur ex verbis S. Marci dicentis: *d. Iesus intuitus eum, dilexit eum*: quia verum dicebat; sed adiecit ei Iesus. *vnus tibi deest, si vis perfectus esse, vade, vende qua habes, & da pauperibus*. Iucundus ille Iesu intuitus, initium fuit vocationis, quâ Dominus illum ad vitam perfectiorem inuitauit, si optima illa occasione vti nouisset.

SED non solum vocat Dominus ad Religionem viros Iustos, sed multos etiam peccatores, nam, vt bene perpendit S. Thomas ad amplectendum hunc statum, in quo Euangelica consilia seruantur, non est necesse, vt quis in sæculo custodierit ipsa præcepta: nam Religio non est Schola virorum iam perfectorum, sed cupientium & contententium, vt perfecti sint: sicut Vniuersitates non sunt Schola hominum iam Eruditorum, sed studiosorum, qui dant operam, vt Eruditi euadant. Et Sapientia diuina *insipientes*, hoc est, peccatores; & *paruulos*, id est, exigui Iudicij, vocauit in domum suam, monens, vt ignorantia & infantia depolita, discerent e *ambulare per viam prudentia*. Et ipse Christus D. N. non solum S. Andream & alios Iustos; sed Matthæum quoque publicanum & peccatorem ad suam vocauit Scholam: vt misericordia suæ thesauros ostenderet, deducendo hominem à peccato ad statum gratiæ; & simul à sæculo ad Statum Religiosum. Illud tamen est certum, quod licet Iusti, & Peccatores ad Religionem vocentur vocatione ad id sufficiente: non tamen re ipsa ad eam accedere, nisi paruulos, hoc est, (vt S. Gregorius ait) humiles, sibi que ipsis diffidentes: nam huius domus ianua est valde angusta, nec capit superbos, & arrogantes, vt postea videbimus.

§ 1.

EX DICIS inuestigare licet causas, ob quas Dominus noster etiam vocat ad Religionem paruulos in ætate, in quibus innocentia, & humilitas præualet. Ad quod melius intelligendum, supponendum est, quemadmodum Paterfamilias exit conducere operarios in vineam suam omnibus diei horis ita Christus D. N. Pater familiae Religiosæ, & electæ huius vineæ Dñs, ad eam vocat homines omnium ætatum: quosdam a *mane*, cum vsus rationis incipit, & in tenera sunt ætate. rapiens illos ex sæculo, b *ne malitia huius*

mundi

1.

c Mai. 19. 19

Homil. in
Mat. 19.
d Mar. 10. 21

2.

2. 7. 189.
4. 1.

c Præu. 9. 6.

Lib. 17. Mo-
ral. c. 17.

3.

a Mat. 20. 1.
b Sap. 4. 11.

mundi *mutet intellectum eorum: aut ne fictio, & dolus filiorum huius* (secundum
cipiat purā illorum animā. Alios vocat *hora tertia*, hoc est, in adolescentia
 hora sexta, hoc est, in media ætate: cum magna vitæ iuxta parte fuerunt obedi-
 & huius mundi miseria experti; vt tunc vocati, plures faciant Religionem
 amplitudinem & præstantiam. Alios vocat *hora nona*, aut *undecima*, hoc
 est, in ætate virili, aut senectute, hoc est, ad finem vitæ: vt sic melius dispo-
 nantur ad quietam & tranquillam mortem, quæ sit transitus ad æternam
 tam. Cuius non alia potest ratio sufficiens reddi, quā Dei voluntas, & ipsius
 diuinæ sapientiæ consiliū, in ijs quæ sunt ex mera gratia, & non omnino
 necessaria ad ingressum in gloriam. Quamuis autem magnum sit beneficium
 vocari homines ad Religionem in quacunque ætate: negari tamen non po-
 test, multo maius esse si à tenera ætate vocentur: vt ita fruantur eo bono
 quod Prophetavit Ieremias, cum dixit: *c bonum est viro, cum portauerit iugum*
ab adolescentia sua: iugum scilicet legis & perfectionis Euangelicæ, sed non
silentio & solitario in Religione, sed iugum se super se, hoc est, ad vitam humanam
excelsiorem, qualis est Religiosa: quæ est vita Angelica. Cum igitur non
 possint iugum hoc portare, nisi Deus speciali vocatione id eis inspirat, &
 vocet ad portandum: singularis procul dubio est fauor, quod à tenera ætate
 tanta eos efficacitate vocet, vt statim portatē incipiant. Hoc fauore pro-
 quitur sæpè Dominus noster eos, quos elegi, vt in magnos sanctos euan-
 gent, tribuens illis ab ipsa tenera ætate talia perfectionis desideria. & immo
 dum ipsis parentibus inspirat, vt illos ad huiusmodi vitæ rationem deducant
 & consecrent; vt constat ex eo quod fecit d *Anna mater Samuelis*, quæ ex
 inspiratione *votum vouit, si Deus ipsi daret sexum virilem, secum daturam Domi-*
no omnibus diebus vitæ eius, tanquam Nazareum: & ita postquam eū ablactatum
adduxit adhuc infantulum ad templum, illumque tradidit Heli Sacerdoti:
 cunctis diebus occuparetur in seruitio Domini. Et sanctissima Virgo
 mina nostra, triennis fuit à suis parentibus in templum præsentata: vt
 virginitalis se ipsam obstrinxit, & quasi fundamenta iecit vitæ Religio-
 quam profitentur Moniales in sua clausura, admittentes sæpius paruas pu-
 lulas secum educandas. Et S. Ioannes Baptista ab Anno quinto, ex diuina
 spiratione, secedens in desertum, fundamenta iecit Eremiticæ ac Religio-
 vitæ: quam ex eiusdem Dei vocatione amplexi sunt à tenera ætate
 Paulus primus Eremita, Antonius, Hilarion, Bernardus, & alij multi. Et
 Sancti Hieronymus & Augustinus testantur, suis temporibus cœnobii
 fuisse repleta personis omnis ætatis, puerulis, ac puellis, qui ab ipso
 virginitatē imbiberent: ita vt nō esset inter eos, qui dicere posset, sicut Apo-
 stolus: *e prius blasphemus fui & persecutor.* Idem asserit S. Ambrosius, dicens
 omnem ætatem esse Christo perfectam: nec mirè, inquit, in adolescentibus

Thro. 3:27

d 1. Re. i. 11.

24.

Epist. ad Eu-
 stoch. sum de
 Virginit.
 Lib. de S.
 Virgin. c. 36
 c 1 Tim. 1:12
 Lib. 3. de
 Virgin.

lis professionem: cum legeris in paruulis passionem. Nam qui eos in infantia eligit, vt sint martyres; delictatur etiam eligere, vt sint Religiosi.

Fvsivs autem hoc declarauit Sanctus Basilius his verbis: cum Dominus dicat: *f. Sinite paruulos venire ad me, quoniam talium est regnum caelorum.* & S. Paulus laudet Timotheum: *g. qui ab infantia sacras litteras nouisset: idemque alio in loco praecipiat: h. educandos esse filios in disciplina & correptione Domini;* profus ad eos, qui ad nos accedunt, admittendos, nullum non aetatis tempus idoneum esse iudicamus, vel ipsius aede tenerae, atque iuuentutis. Vt videlicet qui orbatu parentibus sint, eos nostrapre sponte ipsi assumamus, & exemplo Iob parentes pupillorum simus. Qui autem sub parentibus sine, eos non sine ipsorum voluntate & consensu, sed ab ipsis ad nos adductos recipiamus; vt non demus occasionem, & notam euitemus, quasi puerulos admittamus. Hae S. Basilius, & idem S. Benedictus in ipsa praxi seruauit. De quo refert S. Gregorius, multos nobiles Romanos ex Dei inspiratione obtulisse, suosque filios, vt in monasterio educarentur, tradidisse: vbi multi postea cum insigni vitae exemplo permanerunt. Et antiqua Concilia statuerunt, ne ante perfectae discretionis aetatem (quae in uiris est quatuordecim annorum, in foeminis autem duodecim) admittantur in Monasterijs absque parentum consensu & facultate: quae tamen aetate expleta liceret eos absque huiusmodi facultate admittere tunc enim satis discretionis eos habere, vt discernent, quid eligerent. Et non quid (ait Sanctus Ambrosius) puella, quae potest maritum eligere, non poterit Christum praefere? & qui potest uxorem eligere, non poterit Religionem amplecti? Huc accedunt ingentes utilitates ex eo provenientes, quod quis virtutem ac perfectionem a tenera aetate exercere & amplecti incipiat: quarum utilitatum summa posita est in primo tomo.

Dicit tamen in hac re moderationem conuenientem seruate, nam vt ait S. Anselmus) cera, vt apte sigilli formam recipiat, neque adeo mollis esse debet, atque si esset liquefacta; neque adeo dura, atque si esset lapsa; sed mollitiei mediocritatem habere debet: ita etiam ad sigillum & perfectionis Christianae, ac Religiosae imaginem recipiendam, non adeo est apta aetas eorum, qui vel valde sunt parui, aut valde aetate adulti & senes. Nam qui sunt quasi infantes, eam non agnoscunt, nec perficiunt; valde autem senes difficile sese ad eam accommodant: & neutri necessarias habent vires ad labores in vita Religiosa occurrentes subeundos. Ac propterea in Societate nostra constitutum est, ne admittantur ante decimum quintum annum; neque ultra quinquagesimum. Aetas enim quindecim annorum, & totius iuuentutis est omnium optima; quando iudicium capax est & excitatum, ad apprehendendum quod intenditur; & corpus pollet

Regul. 15.
Euf.
E Mas 19
14.
g 2. T. 3
15.
h Ephes.
6. 4.
c
c
c
c
c

In Regul.
cap 39.
Toletanum
10 c. vlt.
Tiburtin c.
24. & refer.
tur. 20. q. 2.
c. Puella.
S. Tho. 2. 2.
183 a. 8. ad
1. q. 189.
25.
Vide Bellar.
lib. de Mo
nach. c. 36.
Tract. 2. c. 7.
Lib. de Si
milit. c. 175.

Reg. 30. Pro
uincial.

i Amos 2.11

S. ff. 25. 6. 15.

k Psal. 118.

100.

Vide Bellar.

apud ca. 35.

viribus ad ferendum laborem; nec consuetudo ad eò est radicata, ut non possit mutari. Quamobrem dixit Deus populo suo, se ex eius iuuenibus iurare N. zareos, quos nunc Religiosos vocamus. & in eo respexit Concilium Tridentinum, cum constituit, professionem in quacunque Religione virorum quàm mulierum non debere fieri ante decimum sextum annum expletum; & quæ ante fieret, esset nulla. Quamvis diuina vocatio non his ætatibus alligata: & quando illa cum efficacitate adest, omnis ætas bona: (seruatis interim Ecclesiæ sanctæ, ac Religionum ipsarum decretis illa enim, puerorum intelligentiam illustrat, ut (quemadmodum dixit David) *super senes intelligant*; & senum cor emollit, ut molliores sint, magis dociles, quàm pueri & iuuenes. Paulus magni Antonij discipulus viam perfectionis inchoauit valde senex; eò tamen peruenit, ut stupenda, & maius quàm eius Magister, opera efficeret. Cum enim tardius viam illam impulsus esset, accelerauit gressu, ut æque proficeret, atq; qui citius peruenisset. Sancti Placidus & Maurus, alijque Sancti benedicti discipuli in parua ætate inchoauerunt: sed super seipsos sese eleuarunt ad senum sanctorum, ex quo deprehenditur ignorantia & carnalitas aliquorũ huius temporis hæreticorum dicentium, nullos esse admittendos ad professionem Religiosam ante annum septuagesimum aut octuagesimum, quod attuli, ut intelligatur, quod & ipsi sentiebant, statum Religiosum esse bonum, ut quis in eo non oratur: ex quo facile inferre potuissent, etiam ad vitam in eo duccendam esse bonum; esseque magnæ felicitatis in eo statu viuere, in quo optatum mori.

§. 2.

Stotus hic
alios om-
nes excedit

VLTERIVS etiam progreditur Prouidentia diuina, ostendens, quomodo faciat ipsam Religionem, dum ex reliquis omnibus Ecclesiasticis statusibus tam secularis, quàm Ecclesiasticæ Reipublicæ homines ad eam vocat ac deducit: hoc enim apertum indicium est, statum Religiosum aliis statusibus tam secularibus, quàm Ecclesiasticis, non esse meliorem, aut certe in aliquo, quod sit magis ad salutem, ut propriam quis perfectionem & salutem consequatur. Nunquam enim Deus ex aliquo statu quemquam vocat, aut educit, nisi ad alium peritiosorem, aut securiorem. & ut à seculari Republica initium faciamus libris & solutis omissis, ex quibus prospicitur reliquis omnibus statusibus, ipsi Religioso in multo maiori numero, quàm ex alijs. Sumamus initium ab statu Coniugali: ex quo diuina vocatio aliquos deducit ad Religionem, ex quodam singulari priuilegio ei in Evangelica lege concessa. Nam & si matrimonium ex natura sua sit status perpetuus, & indissolubilis.

I.